Dosar nr. 5r-3439/2024
4-24101029-12-5r-09092024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Ion Chirtoaca
Grefierului
Diana Cristea
Cu participarea:
Petiționarului
Petru Mîțu
În absența:
Agentului constatator
Victor Ivanov

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de cet. **Mîțu Petru,** născut la *****, IDNP *****, cu domiciliul în *****, împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul DP „Centru" a INSP a IGP, Ivanov Victor, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 15 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

1. La 05.03.2024, ora 15:06, agentul constatator din cadrul DP „Centru" a INSP a IGP, Ivanov Victor a încheiat procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. DCT03 433635, în cadrul căruia a fost emisă decizia de sancţionare, prin care **Mîțu Petru** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune definitivă cu amendă în cuantum de 15 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

2. *În fapt*, conform procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 218619 din 19.08.2024, petiționarul **Mîțu Petru** a fost sancționat contravențional, fiind reținută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, pe faptul că la 08.05.2023, la ora 07:14 în mun. Chișinău, în intersecția bd. Ștefan cel Mare și Sfânt cu str. Maria Cebotari, în calitate de conducător auto al mijlocului de transport de model „*****" cu n/î *****, a a schimbat direcția de mers cu neglijarea marcajului rutieri 1.1.1 din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.

3. La data de 07.03.2024, cu nr. de înregistrare „479” petiționarul **Mîțu Petru** a înaintat o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024, solicitând naularea procesului verbal că nu este de acord cu el, prezentând contractul de vânzare cumpărare a automobilului de model „*****” cu n/î ***** din data de 14.07.2023.

4. *Petiționarul* **Mîțu Petru** în ședință de judecată a solicitat admiterea integrală a contestației, or la data de 08.05.2023 automobilul model „*****” cu n/î ***** nu se afla în posesia acestuia.

5. În ședință de judecată *agentul constatator* nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

6. *Analizând contestația și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

7. Contestația împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024 a fost înaintată de către petiționar la 07.03.2024, fiind înregistrată în cancelaria autorității constatatoare cu nr. de intrare „479”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

8. *În drept*, instanța notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

9. Instanța de judecată, reiterează că dreptul de a formula o contestație nu poate fi exercitat în mod efectiv decât de la data la care persoanei i se aduce la cunoștință actul contestat și îi sunt explicate drepturile efectiv. În caz contrar, el riscă să devină unul teoretic şi iluzoriu.

10. Prin urmare, instanța de judecată urmează să, aprecieze cu prioritate dacă la prezenta speță, solicitarea contestatarului privind repunerea în termen este una, motivată. Astfel instanța de atestă că, procesul-verbal contestat a fost întocmit în lipsa persoanei care a fost recunoscută vinovată, la fel în cadrul examinării cauzei în fața instanței de judecată atestă că agentul constatator nu a prezentat dovadă expedierii și recepționării de petiționar a procesului - verbal dedus judecății. Mai mult ca atât, din materialele cauzei contravenționale nu este prezentă dovada, că instanța de judecată a transmis spre petiționar încheierea de nu dat curs. Prin prisma celor expuse supra instanța de judecată constată cererea privind repunerea în termen ca fiind întemeiată.

11. Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

12. În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

13. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce conferă faptei natura penală.

14. Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

15. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024.

16. *Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.*

17. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

18. Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa făptuitorului/petiționarului **Mîțu Petru**, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

19. Instanţa statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor făptuitorului inclusiv prin precizarea acestora în partea *verso* a actului contestat, care de altfel a fost ulterior expediat prin intermediul serviciilor poştale, pentru primirea căruia, acesta a confirmat la fel în cadrul contestaţiei şi va respinge astfel alegaţiile petiţionarului în sens neaducerii la cunoştinţă a drepturile sale, iar precizarea acestuia că nu este de acord cu situaţia reţinută şi nu recunoaşte vina, vor fi apreciate un dezacord cu temeinicia actului întocmit şi în mod evaziv la aspectul de legalitate a procesului verbal.

20. În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, fapt consemnat ograf de petiţionar prin expunerea dezacordului său cu starea de fapt reţinută, nesemnând la rubrica nr. 18 a procesului contravențional.

21. La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a fost privat de dreptul la apărare, fiindu-i acordat dreptul de a fi reprezentat şi de un avocat ales inclusiv în faţa instanţei, iar concomitent nu a fost solicitată asigurarea asistenței unui

interpret/traducător, nefiind identificate asemenea menţiuni sau necesităţi.

22. Astfel, instanţa conchide că făptuitorului nu i s-au creat repercusiuni importante în drepturile şi garanţiile procesuale ale sale, acesta având posibilitatea să-şi exercite real poziţia sa printr-un avocat ales într-un proces în faţa unei instanţe, cu respectarea inclusiv a dreptului la un recurs efectiv, în cadrul căruia acesta şi-a expus obiecţiile sale, dar care denotă un caracter formal, ce nu afectează esenţial fondul cauzei, fiind vădit insignifiante.

23. Or, în această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

24. Mai mult, instanţa consideră şi inaplicabile inclusiv întemeierea cazului dedus judecării prin prisma prevederilor art. 443[1] sau 448 alin. (8) din Codul contravenţional, când la caz nu a fost accumulate probe prin mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, fie în regim automatizat sau în mod mobil, iar în alt aspect, fotografiile obţinute prin alte metode, pot constitui probe în cauză, reieşind din prevederile art. 425 alin. (2) din acelaşi cod.

25. În concluzie, instanţa atestă că procesul verbal a fost întocmit de către agentul constatator în prezenţa petiţionarului, astfel neconsemnarea în proces a unor date insignifiante conform art. 443 din Codul contravenţional sau rectificări care nu crează incertitudini şi în privinţa cărora nu există obiecţii, nu poate afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or petiţionarului nu i-a fost adusă o atingere directă şi gravă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază neajunsurile admise de agentul constatator ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei, la care se atribuie inclusive cele invocate în privinţa martorului asistent şi respinge obiecţiile petiţionarului la aceste aspecte.

26. *Sub aspectul temeiniciei proceselor-verbale cu privire la contravenţie*, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultima pe lângă temeiurile de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenţie sau a deciziei de sancţionare, mai consideră în aspect substanţial că nu este vinovat în comiterea faptelor imputate.

27. În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

28. La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

29. Astfel, instanța remarcă că petiționarul **Mîțu Petru** a fost sancționat în temeiul art. 240 alin. (1) din Codul contravențional *(în vigoare la momentul comiterii contravenției)*, potrivit căruia, constituie contravenție *nerespectarea de către conducătorul de vehicul a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a*

indicatoarelor de informare privind locul de staționare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilități, privind direcția permisă de deplasare, a marcajului rutier al drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație, dreptului privind delimitarea benzilor de circulație pe sens opus și a celor destinate vehiculelor de rută, a marcajului rutier al locului de staționare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilități, nerespectarea regulilor de circulație privind începerea deplasării și schimbarea direcției de mers, privind poziția pe carosabil, privind depășirea vehiculelor, privind traversarea intersecțiilor și a locurilor de oprire a transportului public, privind remorcarea vehiculelor, privind transportul persoanelor și al încărcăturilor, privind deplasarea pe autostrăzi, nerespectarea exigențelor de folosire a dispozitivelor de iluminat la căderea întunericului sau în condiții de vizibilitate redusă.

30. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzației aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: - procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024; proba foto.

31. În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție.

32. La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

33. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024 nu fac dovada certă cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

34. Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că în scopul învinuirii aduse, agentul constatator a prezentat procesul verbal cu privire la contravenție, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, cât și proba foto însă conform contractului de vânzare-cumpărare prezentat de către petiționarul **Mîțu Petru** se atestă faptul că automobilul de model „*****” cu n/î ***** a intrat în posesia acestuia la data de 14.07.2023 ci nicidecum la data comiterii contravențiilor incriminate și anume 08.05.2023, iar prin urmare, pentru susținerea poziției acestuia, agentul constatator, urma să se prezinte în ședința de judecată sau cel mult să prezinte alte probe incontestabile cu privire la cele constatate, îndeosebi în situația în care petiționarul a prezentat o versiune contrară, însă la caz, au fost acumulate probe care în mod evident exclud cele stabilite de agentul constatator. Prin urmare ipoteza înaintată de petiționar precum că nu putea comite contravenția la data indicată în procesul -verbal, instanța de judecată o apreciază ca plauzibilă în contextul în care petiționatul nu era proprietarul automobilului la data comiterii faptei, mai mult ca atât agentul constatator nu a prezentat contrariul.

35. În aceste condiţii, instanţa constată că agentul constatator, *a priori* urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului şi a combate versiunea înaintată de făptuitoare, or în condiţiile versiunii contrare din apărare, instanţa va acorda o valenţă anume principiului *in dubio pro reo*, care acţionează exclusiv în interesul acuzatei, dacă nu se atestă prezenţa unor alte probe pertinente.

36. În subsidiar, instanţa mai notează că contravenţia incriminată, reieşind din trăsăturile specifice ale modalităţii continue de comitere, a fost susceptibilă şi necesară de a fi probată prin alte informaţii suplimentare, care nu au fost acumulate de agentul constatator, fiind în mod obligatoriu necesar administrarea unor probe suplimentare, or contravenția prevăzută la art. 240 alin. (1) din Codul contravenţional face parte din categoria celor din circulația rutieră, care putea fi fixată cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale de constatare, iar în acest sens, instanţa constată dubii rezonabile privind existenţa vinovăţiei făptuitorului în comiterea contravenţiei, privind modul de comitere, locul, timpul şi a altor circumstanţe pertinente, dubii care se vor interpreta exclusiv în interesul petiţionarului **Mîțu Petru**.

37. Aşadar, deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024 cât nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea acestuia probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

38. Or, instanța de judecată reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP a IGP, Ivanov Victor a pus în exclusivitate procesul verbal cu privire la contravenție, pe când unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită petiționarul.

39. Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, în condiţiile dezacordului făptuitorului cu cele incriminate, agentul constatator urma să identifice fapta nu doar pe baza constatărilor personale, dar și în baza unor probe acumulate, cu trăsături decisive în speţă.

40. Totodată, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, iar în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

41. Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a proceselor-verbale cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când *de facto* este posibilă acumularea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația şi posibilitatea de a-l acumula, fapt ce nu a fost realizat în speță.

42. În acest context, instanţa consideră că agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP a IGP, Ivanov Victor a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri, însă nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

43. Prin urmare, la caz operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului verbal de contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

44. Respectiv, instanţa reiterează că agentul constatator, pe lângă lipsa unei argumentări şi a probelor în susţinerea acuzării sale, coroborat cu dezacordul vehement al petiţionarului privind lipsa faptei în acţiunile sale, a mai înaintat şi o acuzaţia care nu corespunde rigorilor unor informaţii *„detaliate”*, ce încalcă evident dreptul la apărare, prin prisma art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, formulând şi în imaginea unui observator obiectiv, la caz a instanţei o stare de incertitudine privind modul, locul şi timpul comiterii faptei incriminate.

45. De asemenea, conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

46. Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

47. Raportat la cele arătate în cauză și având în vedere prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislației naționale și internaționale, prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanțele cauzei, instanța va statua că **Mîțu Petru** nu se face vinovat de săvârșirea contravențiilor imputate şi va dispune încetarea procesului contravențional, din motivul că nu există fapta contravenției.

48. În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

Hotărăște:

Se repune în termen contestația depusă de către Mîțu Petru

Se admite contestația lui **Mîțu Petru** împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul DP „Centru” a INSP a IGP, Ivanov Victor, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 15 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. DCT03 433635 din 05.03.2024, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, prin care **Mîțu Petru** a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 15 unităţi convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 750 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Mîțu Petru**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,

judecătorul Ion Chirtoaca